

نگاهی بر مسائل مرتبط با خواسته دعوا

(تاریخ دریافت ۱۳۹۷/۰۲/۱۵، تاریخ تصویب ۱۳۹۷/۰۶/۱۵)

دکتر بهنام اسدی

پژوهشگر و مدرس دانشگاه

چکیده

خواسته هر دعوای حقوقی، اساسی‌ترین رکن آن تلقی می‌گردد. صرفنظر از ضرورت دقت در نحوه‌ی تعیین خواسته، به سبب وابستگی سرنوشت دادرسی به درستی و صحت عملکرد خواهان در این خصوص، تشخیص نوع خواسته از حیث مالی بودن یا غیرمالی بودن و بهای آن در دعوای مالی، از حیث میزان هزینه‌های دادرسی، صلاحیت مراجع رسیدگی و قابلیت تجدیدنظر یا فرجام حکم، از اهمیت بسیاری برخوردار است. به بیان بهتر و راحت‌تر، منظور از خواسته دعوی، چیزی است که خواهان از دادگاه می‌خواهد، خواننده دعوی را به پرداخت یا انجام آن محکوم می‌نماید و یا نظر خود را به عنوان فصل الخطاب نسبت به آن موضوع اعلام کند. در مواد مختلف قانون آیین دادرسی مدنی، به مناسبت‌های گوناگون به لزوم تعیین خواسته اشاره شده است. از باب مثال، طبق بند ۳ ماده ۵۱ قانون آیین دادرسی مدنی شرط لازم برای به جریان افتادن دعوی، آن است که خواسته دعوی معلوم باشد و برابر بند ۲ ماده ۵۳ عدم تعیین خواسته در دادخواست، از موارد توقیف دادخواست است و در صورتیکه در مهلت مقرر قانونی دادخواست از این جهت تکمیل نگردد، طبق ماده ۵۴ همان قانون، دادخواست رد خواهد شد. گذشته از این، تعیین خواسته مشخص‌کننده مقدار هزینه دادرسی لازم برای دعوی است که احکام مربوط به آن در مواد ۶۱ تا ۶۳ قانون آیین دادرسی مدنی به تفصیل بیان شده است.

واژگان کلیدی: خواسته دعوا، دعوای مالی و غیر مالی، دادخواست، بهای خواسته،

خواهان و خوانده

